

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. LXXIV. Ad hoc vt beneficia, & pensiones amittantur per promotionem
ad Abbatiam sufficit adeptio possessionis, etiam nondum secuta
benedictione. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

208 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij, & c.

Pastore, gloss. in cap. quia propter, in verb. Ecclesiis, de elect. & ibi Abb. numero 7. secus si agatur de aliis Abbatibus Sæcularibus quæ non sunt prædictæ qualitatibus; nam per illarum adeptionem nec beneficia, nec pensiones vacabunt. Garf. de benef. part. 11. cap. 7. n. 4.

35 Notandum est Sextò, id quod dictum est de Abbatibus, eodem modo dicendum esse de Prioratibus,

quorum possessores ex natura beneficij Prælati dicuntur & Abbatis obtinent locum, cum sint Principales dignitas in Ecclesia Regulari vel Collegiata: Selua d. q. 2. num. 53. parte 1. Parif. dicto lib. 3. quest. 14. à n. 100. † Seu si alio nomine vocantur, veluti Præpositus, cum non debeat fieri vis in nomine: Garf. dicto cap. 7. n. 5. in fine, Selua d. part. 1. quest. 2. num. 53.

CAPV T LXXIV.

ARGVMENTVM.

BENEFICIA & pensiones cessare per promotionem ad dignitatem Abbatialem statim post adeptam possessionem etiam ante benedictionem, in Episcopatibus data prorogatione temporis ad obtinendam possessionem. Pensiones non extinguuntur donec Literæ iuxta formam constitutionum fuerint expeditæ. Si quis ad Ecclesiam super qua pensionem habebat fuerit promotus, pensiones extinguuntur per confusionem. Sed resoluitur utrum dimisso postea illo Episcopatu pensio reuiuiscat, siue dimissio facta fuerit ex causa voluntaria, siue ex causa necessaria, siue à sciente nullitatem sui tituli, siue ignorante; in Episcopatibus titularibus non extinguuntur pensiones per illorum assecutionem. Episcopi utrum sine dispensatione nouas pensiones obtinere possint? Electus ad Episcopatum, non tamen confirmatus, utrum amittat pensiones.

SVMMARIVM.

- 1 De iure communi cessantibus constitutionibus Apostolicis, per adeptionem Episcopatus, & consecrationem, expirant pensiones; sed in Abbatibus sufficit sola adeptio possessionis ut pensiones amittantur.
- 2 In Abbatibus benedictio non est de substantia.
- 3 Literæ prouisionis Episcopatus, & retentionis pensionum eodem tempore expediti debent.
- 4 Consistorialia beneficia quæ dicantur, & quæ non.
- 5 Expeditio Literarum & retentionis pensionis fieri debet ante adeptam possessionem Episcopatus.
- 6 Constitutiones penales super expressione & retentione pensionum stricte sunt intelligenda.
- 7 Si quis obtinuerit dilationem ad adipiscendam possessionem Episcopatus, non expirat pensio donec possessio fuerit apprehensa.
- 8 Constitutiones de simul expediendo Literas prouisionis beneficij, & retentionis pensionis non habent locum in permutationibus.
- 9 Si quis assequatur Episcopatum super quo pensionem habet, pensio per consolidationem extinguitur.
- 10 Seruitus extinguitur per acquisitionem domini prædicti seruientis.
- 11 Vsufructus amittitur per acquisitionem proprietatis.
- 12 Si creditor succedat debitori, confunduntur actiones.
- 13 Qui pensionem per consolidationem amisit, utrum dimisso beneficio, quod erat pensione grauatum recuperet illam pensionem, antea confusione extinctam.
- 14 Vsufructus semel extinctus non reuiuiscit.
- 15 Quando beneficium amittitur ex causa necessaria, pensio reuiuiscit, veluti si beneficium iam adeptum euincatur.
- 16 Actiones hereditariae per confusionem extinctæ, reuiuiscunt si hereditas euincatur.
- 17 Secuta euictione prima actiones instaurantur.

- 18 Si dimissio beneficij fuit per actum voluntarium, pensiones iam per confusionem extinctæ non reuiuiscunt.
- 19 Si usufructus adeptus fuerit reuocabiliter, reuocato illo redeunt prima actiones.
- 20 Qui est in culpa dimittendo beneficium pristinas actiones non recuperat.
- 21 Redeunt prima actiones euicto beneficio, & pensio debetur sine distinctione scientiæ & ignorantia, si non adsit possessoris delictum.
- 22 Clericus damnatus capitali pœna, & postea gratiæ restitutus, an redimetur ad pensiones extinctas & consolidatas, ibid.
- 23 Pensiones non amittuntur per adeptionem Episcopatus in partibus Infidelium.
- 24 Episcopi sine licentia Papa pensiones obtinere non possunt.
- 25 Episcopi post promotionem habentur quodammodo tanquam Monachi, quoad Papam.
- 26 Sufficit tamen quod in reservatione pensionis dicatur illam fieri in fauorem Episcopi.
- 27 Sed Episcopi titulares in partibus Infidelium pensiones possunt sine expressa Papa licentia consequi.
- 28 Quæ sint iustæ causæ propter quas Episcopis referuantur pensiones.
- 29 Per adeptionem aliorum beneficiorum non vacat Episcopatus, & quomodo hoc procedat.
- 30 Episcopus electus & non confirmatus pensiones non amittit.
- 31 Prouisio tamen Summi Pontificis habet vim electionis & confirmationis.

NOTANDVM Septimò, hanc in ista materia inter Episcopos & Abbates esse differentiam quod beneficia Episcoporum & pensiones vacant post consecrationem & adeptam Episcopatus possessionem iuxta modum, & explanationem datam superius; ut probat Ricc. in coll. 876. & nominatim de vacatione pensionum Zeroll.

Tract. de Pension. Eccles. Cap. LXXIV. 209

in praxi Episcop. part. 1. in verb. vacatio, m. 1. Verall. decis. 400. & 401. part. 2. ubi dicitur, quod si per Episcopum steterit quominus possess. adeptus fuerit, perinde est ac si possideret, & eodem modo vacante beneficia & pensiones: quod procedit secundum dispositiones iuris communis, cum ex stylo curiæ aliud statuendum sit, ut dixi cap. preced. num. 21. Sed beneficia Abbatum vacant statim post adeptam possessionem etiam ante benedictionem, ut dist. part. 1. cap. 7. num. 1. notat Garf. † quia benedictio non est de substantia, nam statim post electionem & confirmationem est Abbas ante benedictionem: Gloss. in cap. licet §. consuevit de elect. in pragmat. sanction. in verb. benedictionis, & Selua loc. cit. num. 54. per text. in cap. 1. de suppl. neglig. Pralat. & cap. meminimus de accusat.

3 Notandum est Octauo, quod licet vera sint ea quæ supra diximus in cap. precedenti 73. num. 11. ex decisione Cardinalis Ottoboni, & ex Lotterio, quod retentio pensionum vel beneficiorum, in fauorem promoti ad Episcopatum sit nulla; si Literæ promotionis ad Episcopatum non facta mentione retentionis pensionum in eadem scedula consistoriali, nec non beneficiorum ex Constitutione 35. Leonis X. sub anno 1520. confirmatoria aliarum constitutionum Sixti IV. & Iulij II. qua decreuit vt supplicationes impetrationum Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, & Monasteriorum consistorialium signarentur & darentur, ad quarum datas retraherentur scedula consistoriales, alias nullæ essent; Et ne Collegium Cardinalium & Camera Apostolica his prouentibus fraudarentur, ordinauit vt Literæ prouisionum huiusmodi Ecclesiarum & Monasteriorum non expedirentur sine Literis dispensationum retentionis beneficiorum & pensionum; quas constitutiones Clemens VII. innouauit, inter eius decreta constitutione 8. † Consistorialia autem dicimus ea quæ Summus Pontifex confert in consistorio secreto assentientibus Cardinalibus; non consistorialia quæ solus Pæpa confert, & signaturam supplicationis impetrationis facit.

5 Tamen fuit aliàs dubitatum, quid statuendum sit quando promotus Literas expedit super Episcopatu aut simili dignitate consistoriali, & statim non expedit Literas prouisionis, vtrum statim fuerit exorta pensionis suppressio: Et in hoc articulo fuit conclusum debere expectari tempus expeditionis Literarum, quas necesse est expediri ante adeptionem possessionis. Si enim in expeditione Literarum non fiat mentio facultatis retinendi pensiones, tunc inducitur vacatio; quia eam beneficia & pensiones promoti non vacent ante adeptam possessionem, talis promotus ante illud tempus non indiget dispensatione, vt pensiones retineat. † Et illæ constitutiones strictè sunt intelligendæ, quia pœnales: leg. & si quis, §. diuus ff. de relig. & sumptib. funer. Abbas in cap. ult. num. 8. ff. de iur. patronat. & ita resolutum testatur Achill. de Grass. decis. 37. aliàs decis. 2. de elect. num. 3. & 4.

7 Præterea si promotus impetrauerit Breue de capiendi possessione ante expeditionem Literarum, ea tamen conditione vt intra certum tempus, veluti intra quatuor menses eam capere teneretur, sub pœna nullitatis; dubitatum etiam fuit vtrum capta possessione, statim inducta fuerit extinctio pensionum; & resolutum fuit non esse extinctas pensiones per solam possessionis adeptionem, quia facultas capiendi possessionem ante Literas

Sanleger. de Pensionib.

tum expeditionem hoc disponebat, vt si possessio non esset capta, intra tempus assignatum vacarent beneficia, & nihil dictum fuerat de pensionibus; Et per multas rationes quas allegat Verall. decis. 98. parie 3. & fusiùs ostendit Lotterius de re benef. lib. 1. quest. 37. num. 19. & multis sequentibus. † Qui tamen subdit num. 24. prædictis constitutionibus locum non esse in permutationibus Episcopatum, vt fuit decisum apud Put. decis. 319. lib. 1. post Federicum de Senis consil. 73. & in tract. de perm. benef. quest. 18. num. 28. versic. indistinctè credo, & per consequens quando Episcopatus cum alio Episcopatu permuat, sic permuantes non incurrunt pœnas illarum Constitutionum, quia tales permutationes semper censentur cedere in utilitatem Ecclesiæ, & ideo sunt fauorabiles; & in illis fauorabilis admittitur & non rigorosa interpretatio, siue beneficia permuatara sint æqualia, siue inæqualia, vt ibidem tradit Lotter. num. 26.

Notandum est Nonò, quod si aliquis pensionem habeat super aliquo Episcopatu, & deinde fiat Episcopus eiusdem Ecclesiæ, non est dubitandum quin pensio extinguatur. † Sicut seruitus extinguitur per confusionem, si is cui debetur seruitus fiat Dominus prædij seruientis, cum Suares nemini seruiat: l. 1. ff. quemadm. seruit. amitt. l. quidquid in fine, ff. commun. præd. l. fin. ff. si vsufr. petat. l. in re comuni, ff. commun. prædiorum. † Eodem modo vsufructus acquisitione proprietatis amittitur per confusionem seu consolidationem, & probatur in l. si seruus 27. ff. quibus mod. vsufr. amitt. ubi dicitur quod si proprietarius dat vsumfructum ad seruum, pro noxa extinguitur vsufructus. † Qua ratione si creditor succedat debitori, fit confusio & consolidatio actionis, cum vnus non possit esse sibi debitor & creditor, l. Stichum, §. aditio, ff. de solution. l. si debitor, ff. de fideiuss. l. debitori, C. de pact. l. 3. C. de fideicom. cum similibus.

Sed non contemnenda est quæstio quam mouet sed non resoluit Vgolinus de offic. & potestate Episc. cap. 1. §. 2. in fine. Si quis qui pensionem habebat super Episcopatu, & mediante illa promotione pensionem amisit, vt mox dictum est, si postea illum Episcopatum dimittat, illæque alteri per Summum Pontificem conferatur, nulla pensionis eius mentione facta, vtrum sic dimittens Episcopatum pensionem ei antea impositam petere possit contra successorem: & sic an pensio reuiuiscat. † Dubium facit quia pensio illa iam semel extincta fuit ad instar vsufructus, per iura superius allegata, quibus accedit Castill. in tract. de vsufr. cap. 71. per totum: vsufructus autem semel extinctus nunquam reuiuiscit, l. quid tamen, §. non tantum, ff. quib. mod. vsufr. amittatur, ubi dicitur, quod mutata rei forma, vsufructus extinguitur, & non reuiuiscit, veluti si domus destrueretur, & alia in eius locum ædificetur; idem si Nauis destructa fuerit, & noua fiat, etiam si renouetur ex iisdem tabulis, ex quibus prima facta fuerat, vt in eadem l. quid tamen, §. penultimo, Surd. consil. 155. Castald. de vsufr. cap. 72. num. 6. Et actionem semel extinctam nunquam reuiuiscere, probatur in l. Marcius, §. duorum, ibi, neque reuocare actionem semel extinctam, ff. de legat. 2. quod etiam probatur per textum in l. si sibi 17. in finalibus verbis, ibi, dum enim proprietatem acquiris, omne ius legati vsufructus amittit, ff. quib. mod. vsufr. amitt. Quod ibi Baldus in sumuario explicat, quod vsufructus non reuiuiscit. Pensionarius autem & vsufructuarius

- in pluribus equiparantur. Similiter ad hoc facit text. in l. filius, §. dominus, ff. de legat. 2. Sed nihilominus videtur adhaerendum distinctioni quam proponit Gig. de pension. quest. 49. num. 7. & sequentibus, ubi loquitur de quolibet Clerico qui acquisiuit beneficium illud super quo pensionem habebat, & deinde illud dimittit. † Aut enim Pensionarius beneficium illud dimittit ex causa necessaria ut puta, si ab alio euincitur, ex eo quod in eo potiora iura habet; & tunc euicto aut ablato beneficio recuperat priora iura pro exigenda pensione contra possessorem beneficii, quod probatur per textum in l. si maritus, C. de inoffic. testam. ubi quamuis actiones essent confusae per aditionem hereditatis; tamen rescisso per querelam inofficiosi testamenti, reuiuiscunt actiones confusae per aditionem; quod extenditur ad usufructum qui aliunde spectabat ad heredem, tamen per confusionem seu consolidationem, orientem ex aditione hereditatis fuerat extinctus, renouatur seu reuiuiscit per euictionem hereditatis superuenientem.
- 16 Non est nouum quod actio semel extincta per aditionem hereditatis reuiuiscat, ablata hereditate, vel etiam actio creditori competens, maxime in actione hypothecaria, qualem etiam competere pro pensionibus alias demonstrauimus. Merlin. de pignorib. lib. 5. quest. 14. num. 16. ubi fuit de hac materia. Vnde et si bona creditori data in solum euincantur, poterit creditor redire ad primarias actiones quae reuiuiscunt: ut bene declarat Fab. de Anna cons. 35. & consil. 90. † Et haec est communis opinio quod si res data in solum euincatur & auferatur à creditore, primae illius actiones & hypothecae reuiuiscunt, ut testis est Thesaur. l. i. dicens ita fuisse iudicatum in suis Quaestionibus Forensibus lib. 2. quest. 88. num. 11. Monach. decis. Bonon. 40. puncto 8. num. 16. & 27. licet non ignorem aliquos DD. contrarium iudicasse, ut videre est decis. 278. num. 21. parte 5. recent. sed haec opinio quod priora iura reuiuiscant, bene comprobatur per Mangilium in tract. de euiction. quest. 144. num. 26. ubi dicit quod hoc casu ita reuiuiscunt priora iura, ut etiam contra tertios possessores agi possit; Morot. de iure offeren. num. 33. & 35. quod optime comprobatur doctissimus Salgado in l. i. credit. parte 2. cap. 7. num. 37. & sequentibus. † Aut verò (& hic est secundus casus) beneficiarius vel Episcopus aliusve dimittit beneficium ex causa voluntaria; & hoc casu non potest reuiuiscere pensio super beneficio imposita, quae iam fuit per consolidationem & confusionem finita, ad instar usufructus, qui non reuiuiscit si proprietarius, qui ante acquisitionem & consolidationem usufructum habebat, post sequutam talem consolidationem alienauerit voluntarie proprietatem; per text. in l. cum filius, §. dominus, ff. de legat. 2. & l. si tibi fundi usufructum, ff. quib. mod. usufr. amitt. Et in hac voluntaria alienatione procedit text. in dict. l. si tibi. † Et potest etiam dici quod dispositio dict. l. si tibi, volentis usufructum omnino extinguere, potest habere locum in acquisitione irrevocabili, secus si sit reuocabilis, tunc enim iura priora reuiuiscunt; ex notatis per Tiraquell. de retract. §. 1. gloss. 7. num. 71. Et facit ad propositum elegans ratio quam adducit Giurba decis. 63. n. 3. quia per acquisitionem dominiij extinguitur forma usufructus; non tamen substantia, seu effectus illius aut emolumentum, sicut reuiuiscit vectigal emptori debitum, quod in eius persona fuerat confusum si vectigalis fundus retrahatur. Tiraq. d. gloss. 7. num. 80. Carpan. ad statum

Mediol. cap. 417. num. 463. Giurba dicta decis. 63. num. 3. † Et supradictam distinctionem, inter alienationem voluntariam & necessariam, bene explicat Gigas de pensionib. quest. 49. ubi fuit, qui tamen hoc limitat, ut locum non habeat quando obtinens beneficium super quo pensionem habebat, sciebat se minus iuste impetratum: nam ratione culpe suae perdit actionem pro pensione, quae confusa remanet & extincta, ut dicit idem dicta quest. 49. num. 8. ex communi DD. resolutione in dict. l. si maritus, C. de inoffic. test. ut per Salycet. Bald. & alios in dict. l. si maritus. † Sed pace tanti Doctoris contrarium colligitur, ut scilicet hoc iure non fiat differentia inter scientiam & ignorantiam, sed indistincte primae actiones reuiuiscant, siue quis sciuerit, siue ignorauerit, ut patet ex iis quae ibi dicuntur per Bald. num. 1. in 2. opposit. Salycet. num. 2. versic. oppono quod imò debet distinguere: Castren. num. 2. versic. in gloss. finali, & alios qui respondent ad l. propter venens 21. §. neptis ff. ad Syllan. & l. heredum ff. de his quib. vi. indignis, ut locum habeant in casu speciali, quia haeres adiuuerat hereditatem cum delicto, quia non vindicauerat necem defuncti, idcirco fisco auferebat hereditatem, nec restituebantur actiones: & in effectu non debere fieri hoc in casu differentiam inter scientiam & ignorantiam, bene probat Gratian. discept. forens. 205. num. 39. 40. & 41.

Sed quid dicendum, si Clericus fuerit capitaliter damnatus, quo casu pensionem amittit, illaque cum beneficio consolidatur; vel etiam expressè ad priuationem pensionum fuit condemnatus, postea verò fuit graciosè restitutus, utrum etiam ad pensiones censetur reintegratus in prauiudicium illius, qui beneficii libertatem iam assequutus fuerat? In qua difficultate concludendum videtur ex Farinac. de Inquisitione quest. 6. num. 28. versic. sed in Clericus, pensionem semel extinctam non reuiuiscere, post Sfort. Oddum in tract. de restitu. in integr. quest. 98. artic. 3. num. 32. cuius rationes non concludunt circa pensiones, sed tantum quoad beneficia, ut patet ex Marfil. singul. 246. num. 2. & Roland. consil. 45. num. 29. lib. 4. ad Guid. Conferunt per nos tradita lib. 1. Quest. benefic. quest. 42. maxime num. 9.

Quidquid sit, conclusio, ad quam inclinat Farinacius, vera est, quia consolidatio pensionis in casu de quo agitur, fit ex dispositione iuris, absque aliquo facto possidentis beneficium alias pensionem grauatam, qui non dicitur delinquentis successore, nec ius suum ab illo desumit; idcirco pensio semel consolidata & extincta, non reintegratur in prauiudicium iuris Tertio quaesiti: ex Theorica Fortunij Garfiae in l. Gallus, §. & quid si tamē, num. 188. de liber. & posth. & ex decisione Bellamer. 244. incip. His suppositis: column. penult. versicul. quarto, ex eadem parte.

Notandum est Decimò, quod ea quae diximus de extinctione pensionis, per promotionem ad Episcopatum, non habent locum in Episcopis titularibus qui habent Episcopatus in partibus Infidelium, aut alia ratione sunt Episcopi solo nomine, quia possessionem Episcopatus adipisci impediuntur. Cokier ad reg. 24. seu 25. Cancell. numer. 26. versicul. Secundo non procedit. Paril. de resign. lib. 3. quest. 1. num. 9. & 89. Barb. de Episc. dicta alleg. 57. num. 74.

Notandum Undecimò, quod sicut beneficia vacant per promotionem ad Episcopatum seu similem

Tract. de Pension. Eccles. Cap. LXXIV. 211

similem aliam dignitatem, sicut & pensiones, ita eodem modo dum quis iam Episcopatum adeptus est impeditur adipisci de nouo pensiones, aut beneficia sine dispensatione. In hac questione Philippus Prob. in addition. ad gloss. pragmatica sanctionis tit. de collation. §. Item quod Vniuersitates, in verbo beneficiorum, num. 1. dicit idem locum habere in Religiosis & in Episcopis, vt omnia alia beneficia sint ipsis incompatibilia, & se remittit ad tradita per ipsum in tractat. de pension. parte 2. quest. 7. ante finem.

- 24 Potest etiam dici quod Episcopus postquam est consecratus, habetur pro Monacho quoad Papam, & sic non potest Superiori suo contradicere: cap. non deatis 12. quest. 1. pragmat. sanction. tit. de election. cap. licet, §. censuit, in verbo consecrari, & ita determinat Cokier qui non approbat contrariam Nauarri sententiam in consil. 15. & ultimo, in fine de election. Imò dicit Episcopum sicut ab obtentis sine speciali retentionis dispensatione reicitur, ita & ab obtinendis esse remouendum sine dispensatione, quia turpius eiicitur quam non admittitur hospes: cap. quemadmodum de iur. reur. quod per eandem rationem ante eum tenuit Abbas in cap. Ecclesia vestra, num. 3. in fine de election. † Quamuis sufficiat quod in prouisione datur illum esse Episcopum, quia ex eo inducitur tacita dispensatio Summi Pontificis, vt idem Author dicit ad dictam regulam 24. alias 25. num. ultimo. † In Episcopis autem titularibus de quibus paulò ante egimus, pensionis concessionem validam esse sine dispensatione tenet Garf. de benef. parte 11. cap. 6. numero. 46. in reliquis autem necessaria est dispensatio Summi Pontificis, vt Episcopo conferantur, † ex iusta causa; veluti propter redditum tenuitatem, vel quia Episcopus non admittitur ad suum Episcopatum, vel illius redditus percipere non potest, atque ita nu-

per cuidam Episcopo respondi ex doctrina Garf. dicta parte 11. cap. 6. num. 44. per ea quæ dicit Abbas in cap. cum in nostris num. 4. 7. & 15. de concess. praben. Barbof. dicta allegat. 57. num. 7.

Vt autem nulla hic adsit æquiuocatio aduertendum est, quod per adeptionem Ecclesiæ Cathedralis vacant quidem priora beneficia, nisi per Papam concedatur retentio; sed è contra quia per adeptionem dignitatum vel beneficiorum non vacant Episcopatus d. cap. cum in nostris, de concess. prab. & ibi Abbas num. 4. Rebuff. in concord. tit. de mand. Apost. §. statumur, in verb. Monast. vers. Nota tamen. Verum hæc questio videtur sperflua, quia alia beneficia post promotionem ad Ecclesias huiusmodi, exigunt specialem Pontificiam dispensationem, vt dictum est, per quam omnes defectus suppleantur, ex Garf. dicto num. 44.

Quid autem dicendum sit de electo ad Cathedralis, non tamen confirmato? Respondetur illum & pensionis & beneficii capacem esse, quæ tamen post confirmationem sicut alia obtenta beneficia amittet secundum modum & formam, de quibus supra de beneficiis & pensionibus dictum est; vt per gloss. prag. sanct. tit. de collat. §. item insuper in verbo disponere: vbi Prob. in addit. rationem reddit quia electus non dicitur Prælatum ante confirmationem, cum solum habeat ius ad rem, ex quo iure titulus non cauatur, sed ex iure in re, cui renunciari non potest nisi in manibus Superioris: secus de iure ad rem: sequitur Garf. dicta parte 11. cap. 6. num. 47. † Verum ista questio non potest adaptari illis, qui prouisionem habent à Summo Pontifice, quia eius prouisio habet vim electionis, & confirmationis; vt dicit Barbof. de Episcop. d. alleg. 57. num. 68. & in cap. cum in cunctis 29. in fine, de elect. vbi propterea dicit quod statim huiusmodi imperantibus beneficia post prouisionem, ex stylo curiæ conferri possunt, qui stylus obseruandus est.

CAPVT LXXV. ARGVMENTVM.

TRVM coniugati sint capaces beneficiorum & pensionum Ecclesiasticarum; & an per Matrimonij contractum perdantur? Quid si pensio nullum habeat onus spirituale annexum? Quid dicendum de accessibus & regressibus? Vtrum ad hoc vt pensiones amittantur, necesse sit Matrimonium esse consummatum, vel sufficiat illud fuisse contractum per verba de presenti? Quid iuris si vxor ante consummationem ingrediatur Monasterium, vtrum maritus recuperet pristina beneficia, & pensiones saltem per nouam prouisionem. Si Matrimonium sit nullum ex defectu solemnitatis requisitæ per Concilium Tridentinum, vel propter impedimentum dirimens, aut cum puella impubere vel pubertati proxima, vel ob litispendentiam super nullitate alterius prioris matrimonij mulieris, vel in spreto prohibitionis continentis decretum irritans, vtrum pensiones amittantur.

SVMMARIVM.

- 1 Coniugati sunt beneficiorum Ecclesiasticorum incapaces.
- 2 Intellige vt non sufficiat fuisse contracta sponsalia per verba de futuro, sed tantum si per verba de presenti.
- 3 Vtrum post Matrimonium beneficia vacent ipso iure, an verò tantum per sententiam.
- 4 Non solum beneficia sed etiam pensiones per con-

tractum Matrimonij amittuntur.

- 5 Clericus simpliciter confisus, aut minoribus ordinibus insignitus, Matrimonium impune contrahit.
- 6 Pensiones intuitu Clericatus conceduntur, & per consequens, qui Matrimonium contrahit, illis renunciare presumitur.
- 7 Clericatus expirat per Matrimonium præterquam quoad fori priuilegium.
- 8 Ampliatur vt procedat etiam si pensio nullum onus spirituale annexum haberet.

9 Contrahens